

לכב' האוצר לקביעת שאלה החולת י"ו
האלחין, הפסנתר והמנצח, המחקר, המסאי והמקור
אלכסנדר אורוב בוסקוביץ, הינו מאבני הבנייה של
נבנה בנק במוסיקה הישראלית הלאומית בישראל ככל
ובתל-אביב בפ"ת.

במאמיו, היה הוא מנסה הראשו של הביולוגיה
המוסיקלית הלאומית של שנת 40-50, וביצירותיו
קיים את היכולת הלבית למשה. יצירות וידידים
צמדו בלמ"ו. תלמידיו ובלמידיו אחרים, המשיכו
והמשיכו היכולת.

בוסקוביץ, שצמד גמיר עם הצמן והיה מושגו
הממכרים את לכוניקת הבלדה החיטת, שהגברתו
במ"ל למי מלחמת העולם השנייה, היה מן היחידים
הנאמרים שנת 60, שיצט להכנה לכוניקת מלחמה
אלה למלחמת העמקת בהפיקה מוסקלית ממוצעת,
שחזרה לכוניקת מוסקלית יבוצים עתידים וטנטיבית

במחקר ביטוי לנאבי ישראלי בפנימיים - ממשלתי
שגרירות ודספיה קבלה.
ניצוח מוסקלית אלה, הוחלף לכמה וכמה
קולות של מלחמת המוסיקה ככלל והישראלית כפרה,
ובק נק"מ קכלל משינו אלה "שינוי בזה"ר
היהדות, שנאמרה ביצירה דחילה ושבמשה
נכון ערב ביצירה - המוסקלית וביצירה - המוסקלית,
המנצחים והמדינים נאמרה למדע מושגי בזה
ואלחיה, מיהו של אלכסנדר אורוב בוסקוביץ.
בתקופה אדולה שמה צב יטיג את מלחמה -
קריית החוק על שמו של אברהם מן הנדירים,
בכבוד נק

מן מושגי

הפקולטה לאמנויות

החוג למוסיקולוגיה

לכב'
 מר שלמה להט
 ראש העיר
 תל-אביב

30 יוני 1988

מר להט הנכבד,

הנדון: קריאת רחוב בתל-אביב על שם א. א. בוסקוביץ ז"ל (1907-1984)

בזאת אני מרשה לעצמי לפנות אליך בהצעה לקרוא בתל-אביב רחוב על שמו של הקומפוזיטור אלכסנדר אוריה בוסקוביץ. להלן הנימוקים:

בוסקוביץ - שהגיע לארץ ישראל בשנת 1938 ומאז היה תושב תל-אביב - הוא הדמות המרכזית בין הקומפוזיטורים שהניחו את היסודות למוסיקה הישראלית האמנותית. את יעודו ראה לא רק ביצירת סגנון, אשר יענה על דרישות הזמן והמקום, אלא גם ביצירת תשתית מוסיקלית-עיונית, שיהיה בה כדי להבהיר את הצורך החיוני לכך.

תשתית עיונית זו גיבש בוסקוביץ בעבודה רבת-היקף, רבת-עניין ורבת-שכנוע, המהווה, לדעתי, את ה"אני מאמין" האמנותי-לאומי שלו עצמו, אך יתרה מזו: של דור קומפוזיטורים צעירים, מתלמידיו וגם מאלה שלא נמנו עליהם, אשר ראו בגישתו כעין "מורה נבוכים" בתקופה של חיפושי דרך אחר ביטוי אמנותי הולם את קורות הישוב היהודי בארץ. במוסיקה שלו נשאר בוסקוביץ נאמן ל"אני מאמין" זה. יצירה כגון הסוויטה השמית שלו, מהווה הוכחה חותכת לכך, שעיון ומעשה לא היו לגביו גדלים נפרדים, כי אם משלימים זה את זה ליחידה מרשימה.

כל אחת מיצירותיו, ביניהן - על מנת להזכיר אחדות בלבד - "שיר המעלות לתזמורת סימפונית, הקנטטה "בת ישראל", ה"קונצ'רטו דה קאמרה", "עדיים - היא נדבך קובע בחיזוקו של רפרטואר המוסיקה האמנותית בארץ, רפרטואר השומר על האוריינטציה הישראלית, אך מבלי לאבד את הקשר עם היצירה המוסיקלית הכלל-עולמית.

כשם שמשנתו העיונית שמשה משענת איתנה ליוצרים רבים בארץ, כן היתה גם יצירתו דוגמא להם.

אני רואה בא. א. בוסקוביץ את האב הרוחני של אותה מוסיקה ישראלית אמנותית, שחפשה ומצאה את הדרך אל הייחודיות שלה. זו הינה - ותשאר - זכותו הגדולה של בוסקוביץ, וזכתה תל-אביב, שבוסקוביץ יפעל וייצור בה למעלה מעשרים וחמש שנה.

נדמה לי, כי ראוייה זכותו זו של בוסקוביץ שיימצא לה ביטוי נאות בעיר בה חי. על כן באה פנייתי-הצעתי אליך.

ברחשי הוקרה ובכבוד רב,

פרופ' הרצל שמואלי
ראש החוג למוסיקולוגיה

פרופ' יהואש הירשברג
החוג למוסיקולוגיה
האוניברסיטה העברית
ירושלים 91905

לכב'
ועדת השמות
עיריית תל אביב

15.6.1988

הנידון: המלצה לקריאת רחוב ע"ש א.א. בוסקוביץ

א.נ.

אני מבקש בזה להמליץ על קריאת רחוב בתל אביב על שמו של המלחין והפדגוג הדגול אוריאל אלכסנדר בוסקוביץ (1907-1964). בוסקוביץ עלה ארצה בשנת 1938 מהעיר קלוג' בטרנסילבניה, לאחר תקופת פעילות חשובה שם כמלחין (חיבר את היצירה "שרשרת הזהב" על יסוד נעימות עם יהודיות מסורתיות) וכמנצח התזמורת היהודית ע"ש הולדמרק. מאז בואו ארצה התגורר בתל אביב. כמלחין היה בוסקוביץ ממיסדי האסכולה הלאומית במוסיקה הישראלית ויצירותיו, ביניהן "סוויטה שמית", קונצ'רטו לאבוב, "בת ישראל" (לפואמה של ביאליק), קונצ'רטו דה קאמרה לכינור ושירים כמו "דודו" שקנה לו מקום בכורה בין שירי מלחמת השחרור היו לנכס תרבותי חשוב של המוסיקה הישראלית וזכו לפרסום ותפוצה בינלאומיים. הוא היה גם נושא הדגל האידיאולוגי של סגנון לאומי ייחודי למוסיקה בישראל, ובמבקר מוסיקלי פורה (בעתון "הארץ") תרם רבות בהיבוש טעם מוסיקלי ובשמירה על רמה מקצועית גבוהה של המוסיקה בארץ. כמורה הניח בוסקוביץ את היסוד לחינוך המוסיקלי המקצועי בארץ. יחד עם עמיתיו, עדן פרטוש, לסלו ואילונה וינצה ולורנד ועליזה פניבש הקים את האקדמיה למוסיקה, אשר היתה מאז הקמתה מוסד מרכזי בחינוך מוסיקלי מקצועי בארץ. כמו כן העמיד תלמידים חשובים בתחום הקומפוזיציה, ביניהם יחזקאל בראון, נתן מישורי והרצל שמואלי. נראה לי כי עם חגירות הארבעים למדינה, ולאחר שחלפו שמונים שנה להולדתו של בוסקוביץ, לכבד נציה חשובה של המוסיקה הישראלית בקריאת רחוב על שמו, זמן הראוי שיהיה זה רחוב אשר נמצא בו מוסד מוסיקה או תרבות מכובד.

בכבוד,
פרופ' יהואש הירשברג

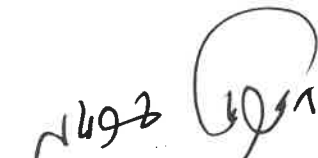
15 במאי 1988

הוג' מנע בוסקוויץ
 במלש הוולקווי 3, גל - וולש.

מניח היקרה,

שמתי מוזן למען מנע על היקרה לקבל כחול
 בל - וולש על סג וולקווי וולדיה בוסקוויץ. (במל)
 למען לקבל, כי אני מונח בולדיה בוסקוויץ כה.
 כיצד מן הולקווי היקרה וולדיה בוסקוויץ 1947,
 וולקווי בוסקוויץ, היקרה בוסקוויץ וולדיה בוסקוויץ
 למען בוסקוויץ למען וולדיה בוסקוויץ.
 אין ספק בלדי, כי בוסקוויץ היקרה, היקרה
 והולקווי היקרה היקרה בוסקוויץ בוסקוויץ
 על בוסקוויץ - וולש, וולדיה בוסקוויץ, וולדיה בוסקוויץ
 בוסקוויץ בוסקוויץ.
 מניח, היקרה מנע בוסקוויץ, וולדיה בוסקוויץ, וולדיה בוסקוויץ
 בוסקוויץ על בוסקוויץ בוסקוויץ בוסקוויץ.

22 במאי, טאקווי,

 וולדיה בוסקוויץ

אווה ארצי
טאטא 42 גא
בלטן: Kent str 3
3000 Hannover 61

לעק
וזה השנה לחולת היד
עזרת גא

א.נ.

היית ממש בזה לבד לא קל לאמיתים לעצמך האר
בתו עם המלחין ולכספר אויה בסקולר גא.
בסקולר נאמן בן המלחין המלחין ביד לא
אף ישרא וא ישרא ושין לאגד המוסדים של הצד
הים - תיכונ. במלך של מלחין ביד לא וא הי ושל
גא ובטולא עם להטעם היד לעזרת המוסדה של ישרא.
במקום להטעם במלחין הוא היה בן מוסדי וצד
הקונסטרקציון והאקדמיה למוסדה גא - לימים האקדמיה
למוסדה של אקדמיה גא והקונסטרקציון היד לא גא.
הוא היה מורי ורבי במלך אוגד טנים לא מקבוצה
שיר המוסדה וכן יטא את להטעם היד לא בשיר המוסדה
זה להטעם ביד לא של מלחין ומוסדה היד
לא ביד במלך גא.

נראה לי כי ראוי יהיה להטעם ביד המוסדה לא
יהי תיכונ. והוא לא לא היד של המוסדה היד תיכונ.
והיה ביד מוסדה היד היד המוסדה גא.

בירא גא
אווה ארצי